

určen není, a postačilo, když uveřejněno bylo v Pražských Novinách, které v době té byly také úředním listem republiky. Uveřejnění žádaného od nich oznámení a vyzvání v čís. 226 ze dne 17. srpna 1919 likvidatoři také obstarali. Pokud § 2 cit. vlád. nař. předpisuje uveřejnění »vstupu do likvidace« také v Ústředním oznamovateli, jest na soudech (§§ 2 a 3 cit. nař.), aby vyhlášky, toho se týkající, předepsaným způsobem do Ústředního oznamovatele zasílaly.

Čís. 1240.

V řízení o zajištění důkazů, prováděném před zahájením rozepře, není místa pro vedlejší intervenci.

(Rozh. ze dne 18. října 1921, R I 1269/21.)

Česká banka navrhla proti firmě H. zajištění důkazů. Za jednání u okresního soudu v D. dostavil se zástupce firmy Sch., aniž by byl předvolán a navrhl, by firma Sch. byla připuštěna jako vedlejší intervenientka. Okresní soud návrhu vyhověl, rekursní soud jej zamítl. Důvody: Hlavním předpokladem, má-li vedlejší intervenient býti připuštěn, jest dle § 17 a násl. c. ř. s., aby mezi jinými osobami se vedl na soudě spor, ježto zákon vyhrazuje straně, je-li jako intervenient připuštěna, práva v řízení sporném. Ježto v případě, o nějž jde, spor dosud zahájen není, nebylo lze intervenienta připustiti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Usnesení prvního soudu bylo protizákonné. Okresní soud v D. není soudem procesním, poněvadž se před ním spor mezi stranami nevede, nemohl tudíž o vedlejší intervenci vůbec rozhodovati. Tato může býti provedena pouze za sporu, ne protokolárním prohlášením, nýbrž doručením písemného podání sporným stranám, a soud může rozhodovati pouze o návrhu sporné strany na zamítnutí vedl. intervenience (§ 18 c. ř. s.). Není tudíž dán ani jediný z předpokladů §§ 17 a 18 c. ř. s. Firma Sch. nemohla platně účastniti se řízení, jehož předmětem bylo pouze zajištění důkazu, a není odůvodněna stížnost do usnesení, kterým byla z účasti vyloučena. Napadené usnesení je správné. Ustanovení §§ 18/4, 515 a 523 c. ř. s. nejsou na úkor napadenému usnesení, ježto šlo o zajištění důkazů, ne však o spor, předpokládaný § 18 c. ř. s.

Čís. 1241.

Nepřípustnost dovolacího rekursu ve sporech o rušenou držbu i pokud jde o otázky podružné, zejména o prozatimní opatření.

(Rozh. ze dne 18. října 1921, R I 1280/21.)

Současně se žalobou pro rušenou držbu domáhal se žalobce prozatimního opatření, jež soud první stolice povolil; rekursní soud návrh zamítl. Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.